

til Omsætningskatten paa Biler, men Luksustolden kunde ingen fra nogen af Siderne gaa med til. Man kunde nu fristes til at spørge: Hvad vil de Herrer da have gjort? Jeg har nok hørt, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard var lidt inde paa i Dag, at en socialdemokratisk Landstingsmand har peget paa, at der skulde højere Skat paa Middelindtægter og større Indtægter, og jeg ved ogsaa, at man i Henhold til Socialdemokraternes Program vil konfiskere af Formuen, og at man fra den Side vil importregulere. Det har man stillet op. Men nu vil jeg straks sige med Hensyn til disse Skatter, at enten det gælder Formuekonfiskation eller højere Skat paa Middelindtægter og større Indtægter, tror jeg, det vil være at komme fra Dynen i Halmen, og jeg tvivler noget paa, at noget alvorligt Menneske i Virkeligheden mener, at man ved at konfiskere af Formuen og tage endnu højere Indkomstskat, end vi allerede har, vil højne den danske Krone. Jeg tvivler i alt Fald paa det. Men jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Stauning — jeg spurgte, sidst jeg havde Ordet, og vil spørge endnu en Gang —, om han ikke vil give en Antydning af, hvad han mener med Importregulering, hvad for Varer han vil importregulere for. Det var da værd at faa det frem til Belysning og Overvejelse. Det ærede Medlem skulde ikke bære sig saadan ad som Per Gynt og gaa udenom, og det synes jeg, at det ærede Medlem netop gør i dette Tilfælde; jeg synes det lyder: Gaa udenom, Per. Thi det er godt nok med Kritik, men det er ikke tilstrækkeligt. Naar man gaar imod alle de Foranstaltninger, Regeringen træffer for at støtte den danske Krone, er det ikke nok, at man kritiserer dette og siger: Det betyder ingenting, der skal langt mere omfattende Foranstaltninger til, for at det overhovedet kan gavne. Saa maa man ogsaa have Krav paa at faa at vide, hvad det er for Foranstaltninger, og jeg spørger derfor det ærede Medlem: Hvilke er de Ting, det ærede Medlem vil have importreguleret for? Det synes jeg var værd at faa klaret.

Naar det er saa vanskeligt at faa Besked af det ærede Medlem angaaende dette Punkt, skulde det vel ikke være af den Grund, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke vil være med? Thi vel har jeg aldrig faaet Svar paa Spørgsmaalet om, hvad det ærede Medlem Hr. Rode vil, men een Ting ved jeg, han ikke vil, og det er at importregulere. Det vil det ærede Medlem ikke, uden Venstre vil være med, og da Venstre ikke agter at gaa den Vej, ved jeg, at saa vil det ærede

Medlem Hr. Rode det ej heller. Men hvad han i øvrigt vil, det ved jeg intet om, og det kan jeg intet faa at vide om, thi det ved det ærede Medlem først efter Valget, saa først tager han sin Beslutning om, hvad der saa skal gøres. Jeg ved, at han er gaaet imod Luksustolden som en Foranstaltning, han mener ikke hjælper, men han har ikke sat noget andet i Stedet, som han mener kunde hjælpe og skulde gøres. Derfor skal jeg heller ikke spørge det ærede Medlem om det, thi det kan jo intet nytte, naar det ærede Medlem ikke ved det; men det ærede Medlem Hr. Stauning, som har det paa sit Program, maa i alt Fald vide, hvilke Foranstaltninger det er, han vil træffe for at højne den danske Krone, hvilke Varer han for at mindske Importen vil hindre i at blive indført eller formindske Indførselen af.

Jeg er nu af den Formening, at det Skridt, som Regeringen har gjort for at mindske Importen ved at fordyre de Varer, som den nylig vedtagne Lov omhandler, og som, selv om man ikke kan kalde dem Luksus alle, dog er Ting, man kan undvære, og som kommer udefra, er rigtigt, idet, som jeg gjorde gældende, sidst jeg havde Ordet, enhver Fordyrelse af en Vare mindsker Forbruget af den. Det har man et tydeligt Eksempel paa i det, som jeg nævnte den Gang med Hensyn til Brændevinsskatten, som giver mere til Trods for, at den er blevet nedsat med Fjerdedelen. Det vidner om, at naar man gør en Vare billigere, bruges der mere af den. Og omvendt er det ogsaa saaledes, at naar man fordyrer en Vare, formindsker man Forbruget af den og dermed Importen. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde i Eftermiddag, at det var smaa Skridt, Regeringen havde gjort. Aaja, man kan godt betegne det som smaa Skridt, og jeg skal ikke paastaa, at det maa være det eneste, som gøres, der kan være flere Ting, som det kan blive nødvendigt at gøre, hvis dette ikke er tilstrækkeligt. Jeg havde allerede Lejlighed til, den Gang vi i Udvalget behandlede Spørgsmaalet om Kursreguleringsfonden, at sige, at man maatte se, hvordan Forholdene udviklede sig og tage sin Stilling derefter; thi vi er vel alle klar over, at det gælder om, at Kapitalen her i Landet ikke tabes eller rasler ned til ingenting. Det maa vi alle være paa Vagt imod. Men det forekommer mig, at naar man gaar imod de Skridt, som tages, uden at anvise nogen anden Vej, er man for let i sin Kritik, saa let slipper man ikke, man har, enten man er Oppositions- eller Regeringsparti, et Ansvar for, hvad man